

(ідентифікація темношкірих), schwarze Jugendliche (темношкірий підліток), «Männlich, Weiss, Hetero Festival» (фестиваль» білошкірих гетеросексуальних чоловіків»), der weisse Schweizer Mann (темношкірий житель Швейцарії).

Таким чином, можна зробити висновок, що найбільш численна група вторинних кольоропозначень складається з назв політичних партій, коаліцій та членів партій, менш численну групу складають антропоцентричні характеристики та явища природи. В подальшій перспективі ми плануємо провести компонентний та кількісно-статистичний аналіз кольоропозначень в німецькому політичному дискурсі.

Список використаних джерел:

1. Хоменко О.Е. Дистрибутивно-статистический анализ как лингвистическая процедура выявления системных лексических отношений [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://superinf.ru/view_helpstud.php?id=5201
2. Л. Блумфилд. Язык. – М.: Прогресс, 1968. – 608 с.

Кравченко А.О.

асистент,

Науковий керівник: Бех П.О.

кандидат філологічних наук, професор,

Київський національний університет імені Тараса Шевченка

ДИФЕРЕНЦІЙОВАНЕ НАВЧАННЯ ІНОЗЕМНИХ МОВ: СТАН ДОСЛІДЖЕНОСТІ

Диференційоване навчання іноземних мов почало розвиватися наприкінці 60-их – поч. 70-их років ХХ століття [1; 2; 3; 4]. В активну фазу дослідження ця проблема потрапила в 1990-2000 роки. В основі методики диференційованого навчання було покладено розподіл учнів на окремі групи (враховуючи певні їхні характеристики, наприклад, рівень навченості, рівень автономності, когнітивний стиль, здібності, мотивація тощо) для оптимального здійснення навчального процесу. Науковці розмежовували поняття «диференціація навчання» та «індивідуалізація навчання», вважаючи індивідуалізацію крайнім виявом диференціації: якщо диференційоване навчання передбачало розподіл учнів на підгрупи, до індивідуальне навчання було спрямоване на врахування

індивідуальних особливостей кожного студента [1; 2; 3]. Диференційований чинник було виявлено в усіх компонентах методичної системи – цільовому, змістовому, суб'єктному, операційному, контролювально-коригувальному, що дозволяло максимально повно враховувати психофізіологічні та індивідуально-типологічні особливості, а також рівень навченості учнів / студентів. Як показує наш власний досвід, групи студентів першого року навчання не є моногенними за рівнем сформованості лексичної компетентності та рівнем автономності у формуванні свого тезаурусу. І це значною мірою утруднює організацію процесу навчання: якщо викладач орієнтується на студентів з високим рівнем навченості, то студенти з низьким не одержують належних знань; і навпаки: якщо орієнтуватися на слабких студентів, то студенти з високим рівнем навченості не одержуватимуть знань і заняття з англійської мови для них будуть безрезультативними й нецікавими. А отже, виникає потреба в диференціації навчального матеріалу, вправ і завдань, видів роботи тощо.

Перед нами постають, головним чином, два першочергові завдання, які ми маємо вирішити в межах диференційованого навчання:

– створити оптимальні умови для навчання кожного студента: кожен студент повинен збагачувати свій тезаурус на такому рівні, на якому він здатен це робити;

– скоригувати та максимально «вирівняти» (наскільки це вдасться) на кінець першого року навчання лексичні знання та навички в читанні студентів.

Отже, як показав наш особистий досвід та в процесі аналізу наукових праць виявлено, що методика диференційованого формування лексичної компетентності в читанні у майбутніх філологів не була предметом спеціального дослідження, диференційоване формування лексичної компетентності в читанні з урахуванням рівня навченості та рівня автономності наразі не зазнало значних напрацювань. Окреслена проблема є актуальною, і її необхідно вирішувати на першому році навчання студентів іноземної мови.

Список використаних джерел:

1. Бутузов И.Д. Дифференцированное обучение важное дидактическое средство эффективного обучения школьников / И.Д. Бутузов. – М., 1968. – 65 с.
2. Бутузов И.Д. Дифференцированный подход к обучению учащихся на современном уроке: учебное пособие / И.Д. Бутузов. – Новгород, 1972. – 72 с.
3. Гончаров Н.К. Дифференциация и индивидуализация образования в современных условиях / Н.К. Гончаров // Проблемы социальной педагогики. – М. : Педагогика, 1973. – С. 36-42.

4. Конев А.Н. Индивидуально-типологические особенности младших школьников как основа дифференцированного обучения / А.Н. Конев. – М., 1968. – 208 с.

5. Чередов И.М. О дифференциации обучения на уроках / И.М. Чередов. – Омск : Зап.-Сиб. кн. изд-во, Ом. отд-ние, 1973. – 155 с.

Martyn Rostyslava

Assistant,

Lviv Polytechnic National University

COMPOUND-COMPLEX AND COMPLEX-COMPOUND SENTENCES IN UKRAINIAN AND ENGLISH

Most English and American scholars suggest that the sentences should be subdivided into four categories: simple sentences, compound sentences, complex sentences, compound-complex sentences. Though, they do not distinguish between compound-complex and complex-compound sentences: «In syntax, a sentence with at least two independent clauses and one or more dependent clauses is referred to as a complex-compound sentence, sometimes also called a compound-complex sentence» [7]. Thus, in this research the classification of compound-complex and complex-compound sentences will be based on the classifications of Ukrainian and Russian scholars.

The first Ukrainian linguist to study these structures was O. Verzhbyskyy [1, p. 250-263]. He divided them into the 5 types. Ukrainian scholar I. Vykhoivanets [2, p. 145-167], whose typology was used as the basis for the classification of the English sentences with coordination and subordination, divided compound-complex sentences into the following three groups:

1. Sentences where two or more compound parts have common subordinate clause:

У хаті вже було повно людей і тютюновий дим ходив над головою хвилями, коли Юхим переступив через поріг. (А. Головка)

2. Sentences where one of the independent clauses has a subordinate clause, and other independent clauses do not, together these independent clauses form a compound sentence.

Юля схилилась над зошитом, і в цю мить її ліктя легенько торкнулась Марійка Полішук, яка сиділа поруч. (О. Донченко)

3. Sentences where each of the independent clauses in a compound sentences is accompanied by the subordinate clause.